

مقایسه استقامت قلبی- عروقی در کودکان دچار اختلال کاستی توجه / بیش فعالی با و بدون اختلال هماهنگی حرکتی و کودکان سالم

*زهرا قندریز مجدی (MA)^۱- دکتر علی اصغر نورسته (PhD)^۱- دکتر مریم کوشان (MD)^۱

^۱نویسنده مسئول: گروه حرکات اصلاحی و آسیب شناسی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

پست الکترونیک: motaharemajdi@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۰۶/۲۸ تاریخ پذیرش: ۹۳/۰۲/۰۸

چکیده

مقدمه: اختلال نقص توجه / بیش فعالی الگوی پایداری توجهی با بیش فعالی و رفتارهای تکائشی است. یکی از اختلال های همراه آن، اختلال هماهنگی حرکتی است.

هدف: مقایسه آمادگی قلبی- عروقی در کودکان دچار اختلال نقص توجه / بیش فعالی با و بدون اختلال هماهنگی حرکتی با کودکان سالم

مواد و روش ها: روش مطالعه از نوع توصیفی مقایسه ای بود. آزمودنی ها ۴۵ کودک پسر در محدوده سنی ۷-۹ سالگی بودند که ۳۰ نفر از آنها به مراکز دولتی و خصوصی سرپایی روانپژوهی کودک و نوجوان مراجعه کردند. به صورت غیر تصادفی هدف دار انتخاب شده بودند. ۱۵ کودک سالم، به صورت تصادفی از مدرسه های شهر رشت بودند. جهت تشخیص Developmental motor Coordination Disorder(DCD) و Attention Deficit Hyperactivity Disorder(ADHD) Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder(DSM-IV) ملاک های مصاحبه بالینی بر اساس آمادگی قلبی- عروقی از آزمون ۶ دقیقه پیاده روی استفاده شد. داده ها توسط نرم افزار SPSS-16.0 تحلیل شد. برای تعیین معنی دار بودن تفاوت متغیرها از نظر آماری در سه گروه از آزمون ANOVA و برای نشان دادن تفاوت گروه ها از آزمون تعیینی دانکن استفاده شد. از نظر آماری میزان P کمتر از ۰/۰۵ معنی دار تلقی شد.

نتایج: مقایسه آماری استقامت قلبی- عروقی بین سه گروه کودکان سالم دارند (P<۰/۰۰۱). استقامت قلبی- عروقی در کودکان ADHD با و بدون DCD استقامت ADHD+DCD به طور معنی دار از کودکان ADHD کمتر بود (P<۰/۰۵).

نتیجه گیری: کودکان دچار DCD استقامت قلبی- عروقی پایین تری نسبت به کودکان سالم دارند. همراهی DCD با ADHD باعث ضعف بیشتر در آمادگی جسمی کودکان ADHD می شود.

کلید واژه ها: اختلالات در مهارت های حرکتی / اختلال بیش فعالی ناشی از کمبود توجه / بیماری های قلب و عروق

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره بیست و سوم شماره ۹۱، صفحات: ۳۸-۳۲

مقدمه

اختلال نقص توجه / بیش فعالی (ADHD= Attention Deficit Hyperactivity Disorder) الگوی پایدار در فعالیت های حرکتی روزانه در حدی کمتر از مرز مورد انتظار بر پایه سن و هوش فرد است. کودکان و نوجوانان دچار DCD در فعالیت هایی که مستلزم پاسخ بدنی و حرکتی است، بی میلی نشان می دهند (۱). فلیرز در سال ۲۰۱۰ خاطر نشان کرد که همراهی DCD با ADHD منجر به افزایش شدت مشکل حرکتی نسبت به ADHD به تهایی می شود (۲). برخی مطالعات حاکی از آن است که مهارت حرکتی کودکان دچار ADHD آشکارا ضعیفتر از همسالان طبیعی شان است.

اختلال شامل پرفعالیتی، تکائشگری و کاستی توجه است (۳). ADHD شایع ترین اختلال روانپژوهی در بچه هاست. شیوع این اختلال ۵ تا ۱۲ درصد گزارش شده است (۴). این اختلال در پسرها به نسبت ۲ به ۱ تا ۹ به ۱ از دخترها شایع تر است (۵). یکی از این اختلال های همراه، اختلال هماهنگی حرکتی (DCD= Developmental motor Coordination

۱. گروه حرکات اصلاحی و آسیب شناسی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

۲. گروه فیزیوتراپی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

۳. گروه روانپژوهی، بیمارستان شفا، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

هوازی در دو گروه مشابه بود اما هنگامی که نوع آزمون تغییر کرد و ظرفیت هوازی کودکان با آزمون شاتل ارزیابی شد، در گروهی که دارو مصرف می کردند عملکرد پایینتری دیده شد که نشان می دهد نوع آزمون در بررسی عملکرد مهم است(۱۶). البته دوز و هنگام تجویز دارو نیز اهمیت بالای دارد(۱۷).

هاروی و رید در سال ۱۹۹۷ توان هوازی را در کودکان بیش فعال کانادایی با آزمون شاتل بررسی و با نرم کودکان سالم کانادایی مقایسه کردند که نشان داده شد کودکان بیش فعال در مقایسه با نرم استاندارد پایینتر از متوسط میانگین قرار دارند(۱۰).

در پژوهش بنجامین در سال ۲۰۱۰، استقامت کودکان دچار DCD با کودکان سالم مقایسه و با آزمون ۶دقیقه پیاده روی استقامت آنها بررسی شد. یافته ها اختلاف برجسته ای در میزان استقامت آنها نشان داد(۲۰).

در تحقیق تیسوپترا در سال ۲۰۱۰ بر استقامت قلبی تنفسی کودکان دچار اختلال هماهنگی حرکتی و کودکان سالم یونانی با دامنه سنی ۱۰ تا ۱۳ سالگی با آزمون شاتل نشان داد که استقامت قلبی تنفسی کودکان دچار ADHD از کودکان سالم پایین تر است(۱۸).

در تحقیق اسکات در سال ۲۰۰۷ بر کودکان ۴ تا ۱۲ ساله دچار DCD در مقایسه با کودکان سالم استقامت قلبی عروقی با آزمون ۶۰۰ یارد(۵۴۰ متر) دویden اندازه گیری شد که نتایج نشان داد کودکان دچار DCD عملکرد پایینتری دارند(۱۹).

مطالعات نشان داده اند که همراهی ADHD با مشکلات حرکتی پیش آگهی بدتری نسبت به ADHD بتنهایی دارد(۲۰). از سوی دیگر مبتلایان به ADHD بتنهایی و بدون همراهی ملاک های کامل DCD نیز در فعالیت های حرکتی و هماهنگی حرکتی مشکلاتی دارند. در بررسی در همه تحقیقات یافت شده، کودکان دچار ADHD یا کودکان دچار DCD با کودکان سالم بررسی شده بودند و تحقیقی مبنی بر مقایسه استقامت قلبی - عروقی بین کودکان دچار دو اختلال با کودکان سالم یافت نشد و با توجه به این جستار که استقامت قلبی - عروقی پایین بر روند فعالیت روزانه موثر است این پرسش مطرح می شود که آیا اختلال همراه با بیش فعالی بر

کودکان دچار ADHD میزان فعالیت حرکتی بالای دارند اما سرعت عمل و تعامل این کودکان در فعالیت های فیزیکی شناخته شده نیست(۷ و ۸). علاوه بر این سطح بالایی از بی تحرکی مانند مشاهده تلویزیون یا کامپیوتر و همچنین نوع و شیوه مصرف مواد غذایی می تواند بر آمادگی جسمی این کودکان تاثیر بسزایی داشته باشد(۹). مشکلات حرکتی می تواند راهبندی برای فعالیت بدنی باشد(۱۰ و ۱۱). ریوز در ۵۱ کودک ۵ تا ۶ ساله را اندازه گیری و گزارش کرد که افزایش آمادگی جسمانی باعث بهبود مهارت های حرکتی در این کودکان می شود(۱۲).

آمادگی قلبی - تنفسی که استقامت قلبی - تنفسی و آمادگی قلبی - عروقی نیز نامیده می شود، توانایی قلب برای راندن حجم زیاد خون غنی از اکسیژن به عضلات و به دنبال آن مصرف هرچه بیشتر عضلات از آن است. به همین علت، بهترین شاخص برای ارزیابی آمادگی قلبی - تنفسی، اندازه گیری بیشینه اکسیژن مصرفی است. گاهی برای ارزیابی آمادگی قلبی - تنفسی از معیارهای غیر مستقیم همچون زمان و مسافت در آزمون های استقامتی یا تعداد ضربان قلب هنگام ورزش یا سرعت برگشت ضربان قلب تمرین به حد استراحت استفاده می شود(۱۳).

آزمون های گوناگون میدانی برای ارزیابی آمادگی قلبی - تنفسی ابداع شده است که از جمله آنها می توان به آزمون های پله هاروارد، پله کوئین، کوبر، راکپورت و آزمون های پیاده روی اشاره کرد که پژوهشگران همواره تلاش های بسیاری در اعتبار یابی آزمون های نامبرده داشته اند(۱۴).

سدوی و همکاران در سال ۲۰۰۱ در بررسی خود از آزمون های پیاده روی مختلف، قبول بیشتری در شرکت کنندگان و بازتاب بهتری در فعالیت های روزمره زندگی یافتند. این یافته ها برپایه یافته های لی و همکاران در مطالعات شان در سال ۲۰۰۷ است(۱۵).

در تحقیق وریت در سال ۲۰۱۰ هفتاد کودک پسر دچار ADHD با دامنه سنی ۷-۱۲ سالگی به دو گروه تقسیم شدند. یکی از گروه ها داروی متیل فنیدیت تجویز شد. گنجایش هوازی این کودکان با آزمون تردمیل ارزیابی شد که ظرفیت

استقامت قلبی - عروقی، آزمون ۶ دقیقه پیاده روی بود. که روشی آسان برای ارزیابی آمادگی قلبی - تنفسی کودکان دچار ADHD و DCD است. این آزمون با روایی بالا برای بزرگسالان دچار آسیب مغزی (تروما)، (۲۰) و اسکلروز به کار رفته است. همچنین، این آزمون در کودکان دچار آرتربیت (۲۱)، کودکان سالم (۲۳، ۲۲) و کودکان دچار فلج مغزی (۲۰) نیز استفاده شده است. تامپسون و همکاران (۲۴) در مطالعه خود که شامل کودکان دچار فلح مغزی بود نشان دادند که آزمون روایی ۹۵٪ دارد (۱۵). از طرفی چون کودکان دچار DCD مشکلات هماهنگی دارند آزمایش پیچیده تر در این کودکان دشوار است. آزمون ۶ دقیقه پیاده روی نیاز به هماهنگی و برنامه ریزی و مهارت ادراکی فضایی کمتری دارد و در نتیجه برای تعیین ظرفیت استقامت کودکان دچار DCD آرمانی است (۱۵، ۲۵ و ۲۲). در بررسی ۲۳۶ مقاله که از آزمون ۶ دقیقه پیاده روی استفاده کرده بودند نشان داده شد که این آزمون به طور گسترده در بیمارانی که دچار مشکلات قلب و ریه هستند استفاده می شود. آنها نشان دادند که ۶ دقیقه پیاده روی و دیگر آزمون های پیاده روی اعتبار و روایی بالایی در افراد دارای مشکلات پاتولوژی دارند (۲۶).

نحوه انجام این آزمون بدین صورت است که آزمودنی با فرمان رو آزمون گر آغاز به حرکت می کند. سرعت راه رفتن بستگی به توان فرد دارد اما دویدن در طی آزمون مجاز نیست. در انتهای ۶ دقیقه، مسافت طی شده به عنوان رکورد آزمودنی ثبت می شود (۲۷).

اطلاعات با نرم افزار SPSS-16.0 تحلیل شد. برای تعیین معنی دار بودن تفاوت متغیرها از نظر آماری بین سه گروه، از آزمون ANOVA و برای نشان دادن تفاوت بین گروه ها از آزمون تعقیبی دانکن استفاده و از نظر آماری میزان P کمتر از ۰/۰۵ معنی دار تلقی شد.

خود بیش فعالی هم موثر است یا این که کودکی که دچار هر دو اختلال است در این سری از آزمون ها همانند فرد دچار بیش فعالی عمل می کند؟ با توجه به این موارد بر آن شدیم مطالعه حاضر را با هدف اصلی مقایسه استقامت قلبی - عروقی در سه گروه کودکان ADHD، ADHD+DCD و کودکان سالم انجام دهیم.

مواد و روش ها

روش مطالعه حاضر از نوع توصیفی مقایسه ای بود. آزمودنی ها در مجموع ۴۵ کودک پسر در محدوده سنی ۷-۹ ساله بودند. ۳۰ نفر از آنها به دو مرکز دولتی و خصوصی سرپایی روانپزشکی کودک و نوجوان شهر رشت مراجعه کرده بودند و به صورت غیر تصادفی هدفدار انتخاب شدند. تشخیص با مصاحبه بالینی برپایه ملاک های DSM-IV توسط فوق تخصص روانپزشکی کودک و نوجوان انجام شد. ۱۵ نفر دچار ADHD و ۱۵ تن دیگر دچار DCD همراه با دیگر دچار ADHD و همه آنها از زیر گروه ترکیبی زیر درمان با داروی متبیل فنديت بودند. ۱۵ کودک طبیعی به صورت تصادفی از مدرسه های شهر رشت انتخاب شدند و نداشتن اختلال روانپزشکی در آنها با مصاحبه بالینی تایید شد. کلیه آزمودنی ها در مدارس عادی درس می خوانند. برپایه پرسشنامه اطلاعات فردی، نمونه ها از نظر پیشینه شرکت در کلاس های ورزشی، بیماری خاص و آسیب های عضلانی بررسی شدند و افرادی که این موارد را داشتند از تحقیق حذف شدند. آزمودنی ها از نظر سن، اطلاعات دموگرافی و فعالیت (گرم کردن) پیش از آزمون در سه گروه تطبیق داده شدند. همچنین، همه آزمون ها در یک زمان و مکان معین برگزار شد و همه کودکان در هنگامی که زیر تاثیر دارو بودند، ارزیابی شدند.

پس از تکمیل فرم رضایت آگاهانه توسط پدر و مادر کودکان، روش اندازه گیری توضیح داده شد. این روش برای اندازه گیری

جدول ۱. اطلاعات دموگرافیکی آزمودنی ها

کودکان عادی	ADHD+DCD	ADHD	
۸/۴۶۶۷	۸/۴۶۶۷	۸/۴۶۶۷	سن (سال)
۱/۳۰۸۷	۱/۳۱۳۳	۱/۲۹۹۳	قد (سانتی متر)
۳۰/۹۰۰۰	۳۰/۰۸۰۰	۲۸/۹۴۶۷	وزن (کیلو گرم)
۱۷/۷۷۶۲	۱۷/۳۹۳۲	۱۷/۱۶۹۹	شاخص توده بدن

نتایج**(جدول ۱).**

در جدول ۲ مقایسه استقامت قلبی - عروقی بین سه گروه آزمودنی‌ها دیده می‌شود. بین استقامت قلبی - عروقی سه گروه تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$).

در این بخش اطلاعات جمعیت‌شناختی مانند میانگین سن، وزن، قد و شاخص توده بدن سه گروه مورد آزمایش در جدول ارائه شده‌است و از این نظر گروه‌ها با یکدیگر همسان بوده و تفاوت آماری بین سه گروه معنی‌دار نبود ($P > 0.05$).

جدول ۲. تحلیل واریانس استقامت قلبی - عروقی

مجموع مجذورات	درجه آزادی	مریع میانگین	F	سطح معنی‌داری
۱۰۰۳۴۵/۳۸	۲	۵۰۱۷۲/۶۹	۸۲/۲۹	.۰/۰۰۰
۲۵۶۰۹/۸۷	۴۲	۶۰۹/۷۶		
۱۲۵۹۵۵/۲۴	۴۴			

با نوجه به جدول مشاهده می‌شود بین استقامت قلبی - عروقی سه گروه مورد بررسی تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$).

دیگر و کودکان دچار ADHD عملکرد بهتری نسبت به کودکان دچار ADHD همراه با DCD برخوردارند (جدول ۳).

به منظور شناسایی تفاوت‌های معنی‌دار موجود از آزمون دانکن استفاده شد. با توجه به نتایج دیده می‌شود که کودکان سالم در آزمون استقامت قلبی - عروقی، نسبت به دو گروه

جدول ۳. دانکن - استقامت قلبی - عروقی

سطح معنی‌داری	کودکان عادی	کودکان دچار اختلال توجه/بیشفعالی همراه با اختلال هماهنگی حرکتی	تعداد	زیر مجموعه‌ها در سطح ۵ درصد
		۱۵	۱	۴۲۶/۵۳
		۱۵	۲	۴۸۷/۸
		۱۵	۳	۵۴۲/۱۳

با توجه به نتایج مشاهده شده در آزمون تعقیبی دانکن کودکان عادی در آزمون استقامت قلبی - عروقی، از عملکرد بهتری نسبت به دو گروه دیگر و کودکان دچار ADHD از عملکرد بهتری نسبت به کودکان دچار ADHD همراه با DCD برخوردارند.

نشدہ‌بود، حال آنکه اگر این همراهی در نظر گرفته نشود، اختلال در مهارت‌های حرکتی را نمی‌توان تنها بهربط داد. این بررسی اولین مطالعه در کشورمان است که انواع مشکلات هماهنگی حرکتی را در کودکان ADHD با در نظر گرفتن همراهی DCD ارزیابی می‌کند و با توجه به نتایج تحقیق، اختلال در استقامت قلبی - عروقی در کودکان ADHD به‌شکل معنی‌دار بیش از کودکان ADHD+DCD بود.

در مورد پایین‌تر بودن استقامت قلبی - عروقی در کودکان دچار DCD در مقایسه با ADHD بنهایی می‌توان این توضیح را داد که چه‌بسا کودکان دچار ADHD همراه با DCD

بحث و نتیجه‌گیری

آزمودنی‌های دچار ADHD با و بدون DCD در آزمون استقامت قلبی - عروقی عملکرد ضعیف‌تری نسبت به کودکان سالم نشان دادند همچنین، کودکان دچار ADHD استقامت قلبی - عروقی ضعیف‌تری نسبت به کودکان دچار DCD بدون ADHD داشتند. نتایج تحقیق ما با مطالعات پیشین انجام شده توسط وریت، هاروی و رید، بنجامین، تسیوترا و اسکات مبنی بر پایین‌تر بودن ظرفیت قلبی - عروقی در کودکان دچار ADHD بدون DCD همسو بوده‌است (۱۵، ۱۷ و ۲۸). از سوی دیگر در مطالعات نامبرده، همراهی DCD در گروه کودکان ADHD به‌طور دقیق مشخص

نتیجه‌گیری کاربردی و بالینی این مطالعه این است که کودکان ADHD با و بدون همراهی DCD مشکلات بیشتری در استقامت قلبی- عروقی نسبت به کودکان سالم دارند. فعالیت ورزشی نقش بسیار مهمی در تکامل جسمی و روانشناختی کودکان دارد، توجه به این بخش از عملکرد کودکان ADHD می‌تواند تاثیر زیادی در کاستن اثر منفی بیماری بر آنها بگذارد و پیش‌آگهی کلی را بهبود بخشد. یکی از بهترین و مناسب‌ترین محیط‌ها برای این‌گونه افراد، محیط‌های ورزشی و فعالیت‌های بدنی است. تخلیه هیجان و انرژی انباشته شده و فرآگیری مهارت‌هایی مانند برقراری ارتباط با دیگران، روحیه سازش‌پذیری و انتباط، از خودگذشتگی، تعاون و همکاری با دیگران و سرانجام بدست آوردن روحیه خودبادی در محیط‌های ورزشی با انجام تمرین منظم ورزشی امکان‌پذیر است.

شناسایی بموقع و درمان مشکلات حرکتی در این کودکان باعث بهبود مهارت حرکتی و افزایش توان این کودکان برای بازی با همسالان و حضور در موقعیت‌های اجتماعی می‌شود و کودک در ایجاد روابط اجتماعی کفايت بیشتری احساس کرد و اعتماد به نفس بیشتری خواهد داشت.

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافعی ندارند

توانایی ضعیفتری در مهارت حرکتی و آمادگی جسمانی نسبت به کودکان دچار ADHD سیره دارند که به تفاوت در زمینه‌های پاتولوژی‌این اختلال مربوط می‌شود.

چون مطالعه‌ای برای ارائه هنجارها در این کودکان وجود ندارد تعیین دقیق علت اختلاف استقامت قلبی عروقی بین این کودکان و کودکان سالم دشوار است(۱۵). تفاوت در استقامت کودکان دچار اختلال هماهنگی حرکتی نشان‌دهنده ضعف در انجام کارهای روزانه و یادگیری است. همان‌طور که در ادبیات تحقیق گفته شد این کودکان در برنامه‌ریزی و اجرای وظایف مشکل دارند. بنابراین، نه تنها به مدت بیشتری برای انجام تکلیف نیاز دارند بلکه به انرژی و مدت بیشتری برای این‌که به موفقیت کامل برسند هم نیاز دارند و چون مشکلات ثانویه در روابط با همسالان ناشی از رانده شدن این کودکان بدليل عملکرد ضعیف آنها در ورزش، شایع است(۲۹)، کودکان و نوجوانان دارای اختلال هماهنگی حرکتی در فعالیت‌هایی که مستلزم پاسخ بدنی و حرکتی است بی‌میلی نشان می‌دهند و در نتیجه بخت کمی برای بالا بردن میزان استقامت خود دارند. این جستار باعث محدودیت در استقامت این کودکان می‌شود. همچنین، عوامل دیگری مانند تفاوت‌های فرهنگی، اجتماعی و سطح اقتصادی نیز بر این محدودیت اثرگذار است(۱۵).

منابع

1. Pliszka S et al. Practice Parameter for the Assessment and Treatment of Children and Adolescents with Attention Deficit Hyperactivity Disorder. The Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry 2007; 46(7):894-921.
2. Spetie L, Arnold EL. Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder. In: Martin A, Volkmar FR, (editors.) Lewis's Child and Adolescent Psychiatry a Comprehensive Textbook. 4th ed. Philadelphia; Lippincott Williams & Wilkins, 2007: 430-451.
3. Koosha M, Soleimani R, Mehrabadi A. Knowledge, Attitude and Performance of Primary School Teacher Dealing with Attention Deficit Hyperactivity Disorder. Journal of Guilan University of Medical Sciences 2012; 80:26-33[Text in Persian]
4. Pataki CS, Mitchell WG. Motor Skills Disorder: Developmental Coordination Disorder. In: Sadock BJ, Sadock VA, Ruiz P. Kaplan and Sadock's Comprehensive Textbook of Psychiatry. 9th ed. Philadelphia; Lippincott Williams and Wilkins, 2009: 3501-3508.
5. Fliers E, Vermeulen S, Rijssdijk F, Altink M, Buschgens C, Rommelse N, Faraone S, Sergeant J, Buitelaar J, Franke B. ADHD and Poor Motor Performance from a Family Genetic Perspective. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry 2009; 48(1):25-34.
6. Sadock BJ, Sadock VA. Kaplan & Sadock's synapsis of psychiatry. 10th ed. Philadelphia; Lippincott Williams & Wilkins, 2007: 1170-1173.
7. Dehghan F, Behnia F, Amiri N, Pishyareh E, Safarkhani M. The Effectiveness of Using Perceptual-Motor Practices on Behavioral Disorder Among Five to Eight year old children with Attention Deficit Activity Disorder. Advances in Cognitive Science 2010; 12(3):82-96. [Text in Persian]
8. Porriño LJ, Rapoport JL, Behar D, Sceery W, Ismond, DR, & Bunney WE, A Naturalistic Assessment of the Motor Activity of the Hyperactive Boys: I. Comparison with Normal Controls. Archives of General Psychiatry 1983, 40: 681-687
9. Curtin C, Bandini LG, Perrin C, Tybor DJ, Must A. Prevalence of Overweight in Children and Adolescents

- With Attention Deficit Hyperactivity Disorder and Autism Spectrum Disorders: A Chart Review, BMC Pediatrics 2005; 5: 48-55.
10. Harvey WJ, Reid G. Attention-deficit/hyperactivity Disorder:A Review of Research on Movement Skill Performance and Physical Fitness, Adapted Physical Activity Quarterly 2003; 20: 1-25.
 11. Harvey WJ, Reid G. Motor Performance of Children with Attention-deficit Hyperactivity Disorder: A Preliminary Investigation, Adapted Physical Activity Quarterly. 1997, 14, 189-202.
 12. Reeves L, Broeder CE, Kennedy-Honeycutt L, Eas C, & Matney L, Relationship of Fitness and Gross Motor Skills for Five- to Six-yr.- Old Children. Perceptual and Motor Skills. 1999, 89, 739-47.
 13. Gaeini A, Rjabi H, Physical Fitness. First edition, Tehran;Samt,2001. [Text in Persian]
 14. Sadi S. Physical Fitness in Children with Learning Disabilities, Journal of Sport Medicine. 2009 (2) 88-89. [Text in Persian]
 15. Benjamin N. A Comparison OF Exercise Endurance Levels Between Children Diagnosed With Developmental CO-ordination Disorder And Endurance Levels of Normal Children, Between The Ages of Seven and ten Year, 2010, A Research Report Submitted to the Faculty of Health Sciences, University of the Witwatersrand, Johannesburg, in Partial Fulfilment of the Requirements for the Degree of Master of Science in Physiotherapy.
 16. Verret C, Phillip Gardiner .Fitness Level and Gross Motor Performance of Children With Attention-Deficit Hyperactivity Disorder Université de Montréal Adapted Physical Activity Quarterly. 2010, 27, 337-351.
 17. Ptáček R, Kuželová H, Paclt I, Žukov I, Fischer S. Somatic and Endocrinological Changes in Non Medicated ADHD Children. Prague Medical 2009; 1: 25-34
 18. Tsiotra GD, Flouris A D, Koutedakis Y, Faught Be, Neill AM, Lane AM, Skenteris K A Comparison of Developmental Coordination Disorder Prevalence Rates in Canadian and Greek Children. Journal of Adolescent Health 2006; 39: 125-127.
 19. Schott N, Alof V, Hultsch D, & Meeraann D, Physical Fitness in Children with Developmental Coordination Disorder, Institute of Sport Science, Liverpool Hope University. Reseach Quarterly for Exercise and Sport 2007; 78 438-450.
 20. Gaddes W. Learning Disabilities and Brain Function: A Neuropsychological Approach. NewYork; Springer-Verlag,1985.
 21. Lelieveld OTHM, Takken T, van der Net J, Van Weert E. Validity of the 6-Minute Walking Test in juvenile Idiopathic Arthritis, Arthritis and Rheumatism 2005; 53 (2): 304 -307.
 22. Li AM, Yin J, Au JT, So HK, Tsang T, Wong E, Fok TF, Ng PC. Standard Reference for the Six-Minute Walk Test in Healthy Children aged 7 to 16 years. American Journal of Respiratory and Critical Care Medicine 2007; 176: 174- 180.
 23. Li AM, Yin J, Yu CCW, Tsang T, So HK, Wong E, Chan D, Hon EKL, Sung R. The Six-Minute Walk Test in Healthy Children: Reliability and Validity. European Respiratory Journal 2005; 25 (6): 1057 -1060.
 24. Thompson P, Beath T, Bell J, Jacobson G, Phair T, Salbach N M, Wright FV. Test-Retest reliability of the 10-Metre fast Walk Test and 6-Minute Walk Test in Ambulatory School-aged Children with Cerebral Palsy. Developmental Medicine and Child Neurology 2008; 50: 370 – 376.
 25. American Thoracic Society. ATS Statement: Guidelines for the Six- Minute Walk Test. American Journal of Respiratory Critical Care Medicine 2002; 166: 111 -137.
 26. Sadaria KS, Bohannon RW. The 6-Minute Walk Test: A Brief Review of the Literature. Human Kinetics: Clinical Exercise Physiology. 2001;3(3): 127 -132.
 27. Karinharju K. physical Fitness and its Testing in Adualts with Intellectual Disability. 2005 Master s thesis, Department of Sport Sciences University of Jyväskylä.
 28. Piek JP, Pitcher TM, Hay DA. Motor coordination and Kinaesthesia in Boys with Attention Deficit-Hyperactivity Disorder. Developmental Medicine Child Neurology 1999; 41:159–165.
 29. Sadock BJ, Sadock VA, Ruiz P. Kaplan Sadock's Comprehensive Text Book of Psychiatry. 9th Edition. Philadelphia; Lippicot Williams & willkines, 2009: 3560-3564.

Comparison of Cardiovascular Fitness in Children with Attention Defective Hyperactivity Disorder with and Without Developmental Coordination Disorder and Normal Children

*Ghandriz majdi Z.(MA)¹- Norasteh A.A. (PhD)²- Koosha M.(MD)³

***Corresponding Address:** Department of pathology, Guilan University of Physical Education, Guilan University, Rasht, Iran

Email: motaharemajdi@yahoo.com

Received: 19 Sep/2013 Accepted: 28 Apr/2014

Abstract

Introduction: Attention Deficit/ Hyperactivity Disorder (ADHD) is persistent pattern of inattention and/or hyperactivity- impulsivity behavior. ADHD is frequently accompanied by Developmental Coordination Disorder (DCD).

Objective: To assess the Cardiovascular Fitness in children with attention deficit / hyperactivity disorder with and without developmental coordination disorder and normal children.

Materials and Methods: In this descriptive comparative study, a total of 45 male children aged 9-7 years in which 30 individuals non-randomly selected from child psychiatry outpatient squarely addressed both public and private centers. Fifteen normal children were selected from elementary schools students in Rasht. Diagnostic criteria by clinical interview based on DSM-IV criteria, were performed by child and adolescent psychiatrist. Cardiovascular Fitness was tested with 6-minute walk. Data were analyzed using SPSS-16.0 software. Variables to determine statistically significant differences in the three groups ANNOVA test were used. Levels lower than the rate of $p= 0/05$ were considered significant.

Results: Children with ADHD with and without DCD showed poor Cardiovascular Fitness, compared with normal children ($P<0.05$). Cardiovascular Fitness in ADHD+ DCD group was lower than that in ADHD counterparts.

Conclusions: ADHD children with and without DCD have poor Cardiovascular Fitness than normal children. Cardiovascular Fitness deficit may differentiate motor problems in DCD and ADHD.

Conflict of interest: non declared

Key words: Attention deficit disorder with Hyperactivity/ Cardiovascular Diseases/ Motor Skills Disorders

Journal of Guilan University of Medical Sciences, No: 91, Pages: 32-38

Please cite this article as Ghandriz majdi Z, Norasteh A.A, Koosha M. Comparison of Cardiovascular Fitness in Children with Attention Defective Hyperactivity Disorder with and Without Developmental Coordination Disorder and Normal Children. J of Guilan University of Med Sci 2014; 28 (91):32- 38. [Text in Persian]

1. Department of pathology, Guilan University of Physical Education, Guilan University, Rasht, Iran.

2. Department of P.T, Z., Guilan University of Physical Education, Guilan University, Rasht, Iran.

3. Department of Psychiatry, Shafa Hospital, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran